

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 102.

Lobte Session.

30te Møde.

Tredagen den 9de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Grundtvig (forts.): En anden Ting, som Lovforslaget gaaer ud paa, er at aabne Veien til endeel Embeder for Folk, der ikke have taget nogen Slags Examen. Dette troer jeg er meget farligt, da det, som ogsaa bemærket af flere Talere, aabner Veien for Nepotisme, for alleslags personlige Begunstigelser, som Lovgivningen efter min Anskuelse i alt Fald ikke bør aabne flere Veie for, end der allerede ere. Naar Lovforslagets Attester eller Vidnesbyrd skulle tillægges nogen Betydning, vil det let føre til, at Folk, der have indflydelsesrige Bekjendtskaber, kunne gjøre sig gjældende paa Andres Bekostning. Dette kan jo ikke være den ærede Forslagsstillers Mening, og jeg er derfor vis paa, at han vil være villig til at gjøre en Forandring med Hensyn til denne Deel af Lovforslaget. Der er endnu en Ting, som det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller maa have glemt, og det er den danskjuridiske Examen. Ifølge Lovforslagets § 1 kan jeg ikke see Andet, end at den danskjuridiske Examen ogsaa skal ophøre. Det er jo klart — hvilket ogsaa blev fremhævet af den høierede Kultusminister igaar, — at den danskjuridiske Examen ikke udfylder nogen Trang for Statstjenesten, men at den bliver afsløret paa Grund af en Trang i Befolkningen til saadanne Mænd, og det forekommer mig derfor, at det ikke kan være den ærede For-

slagsstillers Mening at ville afflasse den. Jeg veed iøvrigt nok, at den paa andre Steder er heelt afflasket, f. Ex. i Norge, hvor der ikke længere bliver afholdt den saakaldte norskjuridiske Examen, men kun en latinjuridisk Examen. Ligesom jeg nu ikke troer, at der er noget Bøsentligt at indvende imod at flytte Examen fra Universitetet til Domstolene, hvilket jo iøvrigt bliver en Sag, der maa komme an paa Regjeringen, saaledes troer jeg heller ikke, at der kan være Noget iveien for at forandre de Bestemmelser om Forret til visse Embeder, der ikke ere reent juridiske, som hidtil har været tillagt de juridiske Candidater. Der er dog endnu en Bemærkning, som jeg ikke kan undlade at gjøre ved denne Sag. Det er, at Examen, det maae vi ikke glemme, er indført som en demokratisk Institution, den begrænser Regjeringens Magt, for at sikke den Enkeltes Ret ligeoverfor Regjeringen. En Mand, der har taget denne Examen, har, jeg siger ikke nogen Ret til Ansættelse, men en Afgang til at komme frem uden at have noget Bekjendtskab eller uden paa anden Maade at kunne gjøre sig gjældende. Denne Afgang tages bort efter den ærede Forslagsstillers Forslag. Tilmed troer jeg, at det maatte udtrykkelig betinges, at de Prøver, som skulle have nogen Betydning, og hvorefter der skulde gives Erklæringer af Professorerne, maae være offentlige. At de holdes hemmelig og, som allerede tidligere fremhævet, ligesom de bekjendte Rækkovnsexamina, vil kunne give Anledning til mange Misbrug. Som Forslaget er, troer jeg ikke, at der kan være Tale om at gjøre det til Lov, men det kunde være muligt, at de gode Dele,